

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Nostro quoque sæculo esse Hypocrytas, qui puniri, ac de decore affici mereantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

*Pudor impudentem celat, audacem quies,
Pietas nefandum, vera fallaces probant,
Simulantq; molles dura.*

Sed tam diu simulant, quàm diu prodest fictio. Alio tempore, vel apud alios sunt alij. S. Basilium audi: *Non silebo polypi dolos ac furacitatem. Is cuiuscumque saxo adhaerit, illius colorem subit, atque ad eò, ut piscium complures ad ipsum de improviso nantes, tamquam ad saxum appellant, paratamq; se pradam illi offerant. Tales sunt hypocrita, qui sobrietatem cum sobrijs laudant: intemperantes sunt cum intemperantibus, atque ad id, quod cuiq; placeat, suam omnino sententiam vertunt. Quos evitare facile nemo potest, propterea quòd pietatis prae-textu prauitas eorum fucata & adornata profundè latet. Hos ergo extrahit Deus, & despiciendos proponit; ut, ubi laudem fauoremque quaerunt, ibi despectum & ignominiam reperiant. Spes hypocritya peribit. Non ei placebit uerordia sua, & sicut tela araneorum fiducia eius: quia, ut in eodem Iob legimus, Simulatores & callidi pronocant iram Dei, neque clamabunt, cum uincti fuerint. Et apud Ieremiam: Pacem cum amico suo loquitur, & occultè ei ponit insidias. Numquid super his non uisitato? disit Dominus. Uisitabo, ferro rimabor, gladijs euiscerabo; flammis illustrabo, ut detegatur malitia eorum. Eodem loco sacrificabat Cain & Abel; parentes utriusque pietas oblectabat: tentatio simulationem Caini ad summa prouexit. Contemptà diuinitus hostià suà, fratri inuidet, innocuum occidit: eadem à Deo ignorari existimat. Hypocrita erat, fratrem ode-rat, Deum omniscium negabat: Nescio, inquit, Num custos fratris mei ego sum? Idcirco Deus illum eiecit à facie sua, ut esset vagus, & tremens in terra, nec, datà etiam securitate vitæ, pudore atq; anxietate leuaretur. Ad eundem modum aliorum etiam hypocritarum causà clades fiunt, ut puniantur, & detegantur, atq; à ueris Christianis separentur, quos fallacijs suis seducere uoluerunt. Et erunt, inquit Isaias, qui beatificant populum istum, seducentes: & qui beatificantur, precipitati. Propter hoc super adolescentulis eius non latabitur Dominus: & pupillarum eius, & uiduarum non miserabitur: quia omnis hypocrita est, & nequam, & uniuersum os locutum est stultitiam.*

S. Basil. hom.,
7. in Hexam.

Iob. 8. 13.

Iob. 36. 13.

Ierem. 9. 2.

Gen. 4. 9.

Isa. 9. 16.

Ante annos plus centum, vna religio Catholica totà ferè
Europà

III.

Europâ celebrabatur; eam vix hæresis vlla infestabat; plena erant templa, monasteriaque, & consensu simul habitabant. Vbi autem libertatem carnis, & noua dogmata tonsus Apostata vulgavit, excisi sunt rami, folia leuia variarum doctrinarum ventis raptâ sunt, quia tenui vinculo tenebantur, pedunculos pruina suo frigore adusserat, matura erant naufragio Fidei pectora, refrigeratâ charitate. Sæculares sibi videbantur legibus soluti, quia eas calcabant; licentiam amplexabantur, quia se numquam periturorum stolidâ confidentiâ imaginabantur. Clerici plurimi, & religio tamquam ad Berecynthiæ tibiam, abiectâ pietate, violatis votis, magnis agminibus, ad Veneris idolia conuolabant. Vnde tam subita mutatio? *Erant in nobis, non erant ex nobis.* Hypocritæ erant, id erant, quod se fuisse fatetur Lutherus, scortatores, sacrilegi. Vicia celerrimum sectæ incrementum attulerunt; captâ occasione, citò fecerunt, quæ dudum meditabantur. Vicia ad patrociniuum suum profugerunt, non mirum placuisse hypocritis auctorem, qui metum peccatis demeret & pudorem. Errant, qui subitam apostasiam veritati & virtuti tribuunt: tentatio prostrauit, sed ruina suæ amantes. Licentiosa doctrina, blandus error, vitorum prorigo calcaria addidit, sed currentibus, & sua sponte ad libidines adhinnentibus. Hos candidatos hæreseon, è Dei populo tentatio euomuit, & confusionis principes, principumque adiutores fecit fatan: modica vexatio, quid lateret, aperuit: paruo scelerum vulnere vlcus effudit saniem purulentam. *Lupus tectus pallo onuda, per vocem cognoscitur*, ait S. Chrysostomus, & *per agrum ouis balat inclinata deorsum; lupus ululat contra calum; hoc superbia; illud humilitatis signum: ouis herbam manducat, lupus carnem.* Ita, quæ oues putabantur, cum pudore se esse lupos prodiderunt, exigua oblata occasione. Adhuc honorarentur, si se se vt oues gererent, si vicia laterent; quæ vbi professi sunt, palàm ostenderunt, se antea quoque ignominia dignos fuisse, sed instrumenta nequitia suæ explicandæ defuisse. *Hi oues sunt habitu, inquit S. Bernardus, esse vulpes, actum & crudelitatem lupi. Hi sunt qui boni videri, non esse; mali non videri, sed esse volunt. Mali sunt, & boni videri volunt, ne soli sint mali: mali videri timent, ne parui sint mali.* Aliquos, nostra quoque ætate lauitare inter nos tales, valde credibile est, qui vt for-

S. Chrysoſt,
in cap. 7.
Matthæi.
vel quis alius.

S Bernard,
serm 66. in
Cantica,

III

Europa

curas

tunas teneant, novos dominos demereantur, mutaturi religionem, vendituri fidem, castra hostium, & suam iniquitatem, posita larua, completuri sunt. Nobiscum versantur, ieiunant, orant, conciones adeunt, Sacramentis utuntur; aliud hominum oculis dant; aliud in cordibus videt cuncta intuens Iudex. Vbi hostis floruerit; vbi Mars noster vacillauerit, vbi se aliqua species periculorum obiecerit; vbi veritas in angustum venerit; mox in ignominiam desinet simulata virtus; quia mox possidebit tremor hypocritas, & fidem lucris suis damnosam, sine conscientia, cum perfidia quaestiuosa commutabunt; & perdet honorem suum scoria ab auro separata. Igitur his praetextu dumtaxat opus est, vt tales se ostendant, quales sunt. *Corpora peccatorum sepulchra dicuntur mortuorum, quia anima mortua est in corpore peccatoris. Sicut ergo sepulchrum, quam diu clausum est, ait os aureum, pulchrum videtur foris: si autem apertum fuerit, horribile est: sic & simulatores bonorum, quam diu non cognoscuntur, laudabiles sunt, cum autem cogniti fuerint, abominabiles. Quis faciet, vt cognoscantur? Tecta vulpes est hypocrita, Quis reuelabit faciem indumenti eius? portas vultus eius quis aperiet? Dominus, qui est scrutator cordium, & tribulationis ventilabro purgat aream suam; tunc enim grana manent, stipulae auolant.*

S. Chryso-
hom. 45. in
Matth.

Iob. 41. 4.

Sunt alij, qui verbum Domini cum gaudio receperunt, in quibus vera fides, spes, charitasque studio virtutum, felici germine pietatis, expectationem perfectionis mouent; attamen radicem perseuerantiae non habent, idcirco primo persecutionis exortu ardore tentationis exarescunt. Ad tempus credunt, quam diu sine cruce Euangelio fruuntur; vbi raptor arcas expilat, tortor instrumenta sauitiae explicat, ad primum impetum expallescunt, & concidunt. Petrum ancillulae vox post magnificas pollicitationes exanimauit. In tranquillo bene nauigant; cum procella inebuit, brachia remittunt, clauum deferunt: sic tota structura virtutum corruit. Vidua est virtus, quam nulla perseuerantia firmat. Persecutio igitur est constantiae exercitium, leuitatis redargutio. Tot millibus Martyrum cessere tortores, millia quoque lapso- rum tortoribus succubere. Discrimen Christianorum persecutio ostendit; ignauum militem a strenuo acies discernit. In-

IV.

Z z

ter ligna